

[Indenrigsministeren]

bejdet ikke iværksættes, før kommunalbestyrelsen har vedtaget at afsætte det nødvendige rådighedsbeløb.

Til *justitsministeren* (15/2 79) af:

Glistrup (FP):

»Hvornår agter anklagemyndigheden at rejse sag mod retsformanden den 4. december 1978 i landsskatteretten?«

(Spm. nr. 613).

Begrundelse.

Af dagspressen – bl.a. B.T. for den 10. ds. og Morgenavisen Jyllands-Posten for den 15. februar side 10 – fremgår det, at voteringerne har været behæftet med aldeles uacceptable uregelmæssigheder i de sager, der førte til landsskatterettens kendelser af 12. februar i sagerne nr. 4-74-53/2-050305-0633/69 m.fl. Eksempelvis oplyser et retsmedlem, at retsformanden anførte, at »Glistrup «skulle jo nødig få indtryk af, at han kunne vinde sagerne«.

Når den slags oplysninger kommer offentligt frem vedrørende funktionen i den offentlige forvaltning, må der selvsagt hurtigt og energisk indledes politimæssig efterforskning.

I denne bedes også inddraget voteringen i Grønbechsagen. Efter vedholdende forlyden-der foregik voteringen her på den måde, at rettens medlemmer måtte godtage, at alle mine argumenter til støtte for den pågældende selvangivelse var korrekte. Da dette gik op for de voterende, skal retsformanden – præsident i landsskatteretten, Knud Jensen – støttet af den daværende formand for Danske Tjenestemænd og Funktionærer, nuværende postgirodirektør Jens Christensen, og forskellige tidligere folketingsmedlemmer, der blev detroniseret ved fremskridtsvalgsejren den 4. december 1973, have erklæret, at man under ingen omstændigheder kunne tillade sig den skandale at give Glistrup medhold, hvorfor man pålagde rettens embedsmænd at finde »en eller anden begrundelse«, som kunne føre til, »at Glistrup tabte«. Herefter fremkom den besynderlige kendelse, hvis begrundelse begynder med, at man – overensstemmende med, hvad der skete under voteringen – giver mig medhold i alt, hvad der var procederet om. Derefter klistrer præmisserne en begrundelse på vedrørende

forhold, som overhovedet ikke havde været omtalt under proceduren, og som fører til den konklusion, at Grønbech tabte sagen.

Ifølge det i B.T. for den 10. februar aftrykte voteringsark har man imidlertid været endnu længere ude vedrørende kendelserne af 12. februar. Det udslaggivende landsskatteretsmedlem – ministerens partifælle Kristen Østergaard – der ca. 50 dage efter voterings afslutning blev formået til at afgive ændret votum, fastholder endog i dette, at skat- teyderen havde ret på det eneste afgørende punkt, nemlig om gaverne til hans børnebørn var ægte. Var de det, måtte nemlig begge skatteyderes selvangivelser tages til følge. Uanset at Kristen Østergaard således vedrørende realiteten fastholder denne opfattelse, der således skulle være rettens flertals, går kendelserne af 12. februar ud på at give skat- temyndighederne medhold.

De her fremdragne to eksempler på mislie- bigheder fra dem, der virker i offentlig tjene- ste og hverv, vil i øvrigt, når politiet opfylder sin embedspligt til tilbundsgående efterforsk- ning, afsløre et væld af lignende forbrydelser begået inden for de otte år og seksten dage, som er hengået, siden daværende finansmini- ster Poul Møller reagerede på fremskridtsbe- vægelsens fødselsudsendelse i fjernsynet med at sætte alle kræfter ind på at knække denne nye oppositions stifter.

Besvarelse (1/3 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Justitsministeriet har intet kendskab til de nærmere omstændigheder i forbindelse med voteringerne i de landsskatteretssager, som omtales i begrundelsen for spørgsmålet, men må henvise til, at en eventuel anmeldelse om formodet strafbart forhold i forbindelse med de pågældende voteringer kan indgives til politiet.

Justitsministeriet skal i øvrigt henlede op- mærksomheden på muligheden for indbrin- gelse af landsskatterettens afgørelser for domstolene.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (15/2 79) af:

Dohrmann (FP):

»Føler ministeren sig tryk ved, at et af de af ministeren udpegede medlemmer af lands-